

27

Przyjaźń z Jezusem nie oznacza życia bez trudności

Cele katechetyczne

- ukazanie prawdy o chrześcijańskim sensie cierpienia;
- uświadomienie, że wiara nie oznacza życia bez cierpienia;
- kształtowanie postawy zaufania wobec Boga niezależnie od trudności, jakie napotykamy w życiu;
- uświadomienie, że wiara i przyjaźń z Jezusem nie usuną z naszego życia cierpienia, ale dadzą nam siłę do przeżywania cierpienia i pokój w sercu;
- ukazanie, że Bóg jest najwierniejszym Przyjacielem: nie opuszcza nas w naszych cierpieniach i daje nam siłę, byśmy dotarli do wiecznego szczęścia w niebie.

Treści

- wiara i przyjaźń z Jezusem nie usuną z naszego życia cierpienia, ale dadzą nam siłę do przeżywania cierpienia i pokój w sercu;
- Bóg jest najwierniejszym Przyjacielem: nie opuszcza nas w naszych cierpieniach i daje nam siłę, byśmy dotarli do wiecznego szczęścia w niebie;
- biblijna historia Hioba;
- sakrament namaszczenia chorych.

Wymagania

Uczeń:

- wyjaśnia, że życie w przyjaźni z Jezusem nie oznacza życia bez trudności i cierpienia;
- tłumaczy, że Jezus jest naszym najwierniejszym Przyjacielem, który zawsze jest blisko nas, daje nam siłę do znoszenia cierpienia oraz pokój serca;
- swoimi słowami opowiada biblijną historię Hioba;

- charakteryzuje sakrament namaszczenia chorych;
- opisuje chrześcijańskie podejście do cierpienia.

Postawy

Uczeń:

- powierza Bogu swoje trudne sprawy i cierpienie;
- modli się o umiejętność naśladowania Hioba w postawie wierności Bogu podczas życiowych przeciwności;
- nie wyśmiewa się z tych osób, które doświadczają słabości;
- pomaga starszym, okazuje pomoc uczniom słabszym w nauce, aby jak Pan Jezus wspomóc ich w trudnościach;
- powierza Bogu trudne sytuacje i własne cierpienia podczas Mszy Świętej.

Pojęcia, postaci

Sakrament namaszczenia chorych, Opatrzność Boża, Hiob.

Wartości

Wierność Bogu w cierpieniu; mężne znoszenie cierpienia; troska o innych cierpiących; okazywanie współczucia na wzór Jezusa.

Metody

Lektura i analiza fragmentu Pisma Świętego; praca plastyczna; pogadanka; rozmowa kierowana; praca z podręcznikiem; opowiadanie; wysłuchanie nagrania wywiadu; słuchanie lub śpiew piosenki.

Korelacja z edukacją szkolną

- muzyka – piosenka *Wszystkie moje troski i kłopoty*;
- język obcy – słówka w języku angielskim z podręcznika;
- język polski – kształcenie językowe; motyw niezawinionego cierpienia (Księga Hioba).

Propozycja realizacji

1. Modlitwa: *Modlitwa Pańska*, z podkreśleniem słów „bądź wola Twoja”.
2. Uświadomienie, że każdy człowiek doświadcza cierpień, także dobrzy ludzie, nawet małe niewinne dzieci. Można tę prawdę ukazać, posługując się prawdziwym przykładem z życia albo przytaczając inną historię, znaną aktualnie dzieciom. Można też wykorzystać wydarzenia z najbliższego środowiska, okolicy, świata mediów.

Przykładowe opowiadanie:

„Mama Wojtka jest bardzo chora. Rodzice chłopca są wierzący, w każdą niedzielę uczęszczają na Mszę Świętą, zawsze chętnie pomagają w parafii, są zaangażowani. Wiele osób, które ich znają, modli się za mamę Wojtka o jej uzdrowienie i powrót do domu, do męża i dzieci. Tata jeździ codziennie do szpitala, a dziećmi zajmują się wtedy dziadkowie. Tata, z powodu częstych nieobecności w pracy, dostał upomnienie i nie otrzymał premii, może nawet stracić pracę. Wydaje się, że wszystkie zmartwienia i nieszczęścia spadły teraz na tę rodzinę”.

Katecheta prosi uczniów o wyliczenie trudności i cierpień, jakie dotyczą nas w życiu: choroba, śmierć, głód, bieda, samotność, wojna, klęski żywiołowe. Należy wyprowadzić wnioski, że te nieszczęścia dotyczą wszystkich ludzi i są częścią naszego życia. Różnica tkwi jedynie w podejściu do takich wydarzeń – inaczej będzie się zachowywał człowiek wierzący, inaczej człowiek niewierzący.

3. Wykonanie zadania 5.
4. Prezentacja ilustracji biblijnego Hioba. Lektura tych fragmentów Pisma Świętego, które ukazują jego nieszczęścia, a także tych, które mówią o jego pokorze i ufności wobec Boga w chwilach utrapienia. Wykonanie zadań 2, 1.
5. W celu utrwalenia prawdy zawartej w temacie lekcji, katecheta odczytuje tekst Mary Stevenson *Ślady na piasku* oraz proponuje uczniom wykonanie ilustracji do tego tekstu.

„Tej nocy miałem sen, śniło mi się,
że spacerowałem po plaży razem z Chrystusem,
na ekranie nocy ukazały się wszystkie dni mojego życia.
Patrząc za siebie, zobaczyłem,
że przy każdym dniu mojej wędrówki
przedstawionej na ekranie,
znajdowały się na piasku dwie pary stóp.
Śledząc je na całej drodze,
dotarłem aż do kresu moich dni.
Stanąłem wtedy, spoglądając wstecz, i spostrzegłem,
że na niektórych odcinkach widniał tylko jeden ślad.
Przedstawiały one najtrudniejsze dni mojego życia,
dni największych zmartwień,
największych lęków i największych cierpień.
Wtedy zapytałem:
<<Panie, obiecałeś mi, że będziesz razem ze mną
przez wszystkie dni mojej wędrówki.
Dlaczego więc opuściłeś mnie
w najtrudniejszych chwilach mojego życia?>>.
A wtedy Pan odpowiedział:
<<Synu mój, wiesz dobrze, że jeśli obiecałem ci,
że będę z tobą przez wszystkie dni twojej podróży
i że nie opuszczę cię ani na chwilę,
to dlatego, że bardzo cię kocham.
Dotrzymałem mojego słowa...
Kiedy widziałeś na piasku tylko jedną parę stóp
to były chwile, w których musiałem nieść cię w ramionach>>”.

Źródło: M. Stevenson, *Orędzie serca*, adonai.pl/opowiadania/duchowe/?id=8, (dostęp: 7.06.2023).

6. Podsumowanie dotychczasowych wniosków. Odczytanie tekstu z części *Pamiętaj!* z podręcznika tak, by uczniowie zrozumieli i umieli wyjaśnić przesłanie tekstu M. Stevenson. Możemy być pewni, że Pan Bóg jest obecny przy każdym cierpiącym człowieku, chociaż Go nie widzimy i nie czujemy Jego obecności.
7. Odczytanie i analiza fragmentu Pisma Świętego (Mt 11, 28–30). Zwrócenie uwagi na to, że w Biblii wiele psalmów to modlitwy człowieka doświadczającego cierpień.

8. Śpiew piosenki *Wszystkie moje troski i kłopoty*.
9. Wykonanie zadań 3, 4.
10. Praca domowa: wykonanie zadania 6.
11. Zakończenie: modlitwa tekstem *Modlitwy Karola de Foucauld*.

*Ojcze, powierzam się Tobie,
uczyni ze mną, co zechcesz.
Cokolwiek uczynisz ze mną,
dziękuję Ci.
Jestem gotów na wszystko.
Przyjmuję wszystko,
aby Twoja wola spełniała się
we mnie i we wszystkich
Twoich stworzeniach.*

*Nie pragnę nic więcej, mój Boże.
W Twoje ręce powierzam
ducha mego,
z całą miłością mojego serca.*

*Kocham Cię
i miłość przynagla mnie,
by oddać się całkowicie
w Twoje ręce,
z nieskończoną ufnością,
bo Ty jesteś moim Ojcem.*

Źródło: *Modlitwa Karola de Foucauld*, <https://adonai.pl/modlitwy/?id=1165>, (dostęp: 7.06.2023).

Uwaga! Katecheta przygotowuje dla uczniów tekst modlitwy.